

Prospects for further investigations make it possible to invent new interesting methods of pedagogical intervention, adequate proposals for the creation of an innovative pedagogical resource for training future teachers of art disciplines.

Key words: *innovation, pedagogical resource, innovative pedagogical activity, art innovation, future teachers of music disciplines, training of art teachers, technical and informational realities.*

УДК 378.091.322-051:78

Ольга Хижна

Мукачівський державний університет
ORCID ID 0000-0002-8740-2533

Роксолана Шпіца

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
ORCID ID 0000-0002-9354-0641

DOI 10.24139/2312-5993/2023.08-09/212-221

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-СТРУННИКІВ У ПРОЦЕСІ МУЗИЧНО- КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті висвітлено процес формування виконавської компетентності студентів-струнників як професійно значущої властивості фахівців, обґрунтовано психолого-педагогічні механізми виконавської компетентності педагогів-музикантів. Авторами науково підтверджено, що творча, соціально відповідальна й активна особистість характеризується почуттям нового, критичним ставленням до навколишнього світу, усвідомленням свого місця і ролі серед інших. У статті виконавську компетентність студентів-струнників розглянуто як становлення, підтримку і управління всіма видами та формами зовнішньо- та внутрішньо-психологічних навчальних дій у процесі музично-комунікативної діяльності.

Ключові слова: *виконавська компетентність, зовнішні та внутрішні чинники, ціннісні орієнтації, виконавський апарат, музично-комунікативна діяльність.*

Постановка проблеми. Дослідження останніх років у галузі загальної та мистецької педагогіки забезпечили новий погляд на сутності ознаки мистецького середовища та вивчення тенденцій його розвитку. Процеси глобалізації сучасної освіти зумовили необхідність формування європейського освітнього простору як єдиної системи, що потребує збереження особливостей національних освітніх систем, посилення їхньої якості та конкурентоспроможності. Філософія діалогу стала теоретичним підґрунтям становлення і розвитку багатьох напрямів сучасного гуманітарного знання. Актуальною стає необхідність вдосконалення діяльності педагогічних університетів щодо професійної підготовки майбутніх педагогів-музикантів, які мали б ґрунтовну загальнокультурну та фахову підготовку, здатність до впровадження новітніх педагогічних

технологій в освітній процес, усвідомлення необхідності особистісного і професійного самовдосконалення протягом усього життя.

Аналіз актуальних досліджень. Аналіз наукових джерел, що висвітлюють досвід провідних ЗВО у розбудові системи вищої освіти з позицій компетентнісного підходу, засвідчує необхідність визначення стратегічних орієнтирів і тактичних підходів щодо відображення у системі фахової підготовки педагогів-музикантів ключових компетентностей майбутніх фахівців. В даному контексті виникає необхідність активного пошуку нових резервів якісної підготовки фахівців, їхньої професійної компетентності та особистісної зрілості. Професійну діяльність майбутнього учителя з позицій *компетентнісного підходу* розглядали Т. Браже, С.Бондар, Р.Гільмеєва, А.Маркова, В.Пупов, Г.Сухобська, С.Чистякова та ін. При цьому слід відзначити, що в педагогічній науці поняття «професійна компетентність педагога» трактується по-різному. Це обумовлено вибором дослідниками різних наукових підходів (особистісно-діяльнісного, системного, культурологічного тощо). Ця проблематика викликає також зростаючий інтерес серед науковців та дослідників у Китаї, які докладають зусиль для кращого розуміння поточного стану, досягнень і проблем у системі музичної освіти. Серед них: Ао Денгаова, Чжоу Юнь, Чжан Вей, Ван Лей, Тань Сяо, Ван Тяньці, Ян Ян, Яо Ямін, Ін Хань.

Наразі концептуалізовано думку, що процес становлення творчої, соціально відповідальної особистості із загостреним почуттям нового, критичним ставлення до навколишнього світу та бажанням його змінити неможливий без сформованості професійно значущих якостей особистості (К. Альбуханова-Славська, Л. Виготський, В. Давидов, Г. Костюк, С. Рубінштейн, Д. Узнадзе). У сучасному науковому дискурсі розроблено актуальні методики формування «самості» майбутнього педагога (І. Бех, О. Бурська, М. Боришевський, Л.Бочкарьов, Ф. Василюк, Л. Котова, Ю. Лисюк, В. Моросанова, Л.Паньків, В. Петрушин, О. Рудницька, Г. Саїк, З. Становських, Ю. Цагареллі, Г. Ципін).

Метою статті є осмислення процесу формування виконавської компетентності студентів-струнників у процесі музично-комунікативної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Тлумачення слова «компетентний» наводиться в словниках. Так, наприклад, у «Філософському словнику» подається таке його визначення: «компетентний» — обізнаний у певній галузі, що має право за своїми знаннями або повноваженнями робити

або вирішувати що-небудь, судити про що-небудь»(Шинкарук, 1986, с. 118). Наведене вище визначення поняття «компетентний» показує, що головними у його характеристиці є знання та досвід у конкретній галузі чи професії. Структуру професійної компетентності фахівця складають знання, уміння, навички і певні компоненти професійної майстерності в тій галузі, в якій працює даний фахівець.

Одним із шляхів оновлення змісту фахової підготовки студентів-струнників та узгодження його з сучасними потребами суспільства, інтеграцією до європейського та світового освітніх просторів, є, на нашу думку, орієнтація навчальних та планів та програм на набуття ключових компетентностей та створення ефективних механізмів їхнього запровадження. Розгляд змісту фахової підготовки як системи наукових знань, умінь, навичок, оволодіння якими забезпечує формування у студентів художньої картини світу; всебічно розвинених розумових, фізичних здібностей, системи емоційно-ціннісних відносин до світу як до багатокомпонентного об'єкту, а також розвиток потреб та інтересів з метою інкультурації, соціалізації та максимальної самореалізації особистості під кутом зору інструменталізації процесу формування базових, фундаментальних та спеціальних компетентностей дає можливість модернізації традиційного підходу до удосконалення фахової підготовки студентів-струнників.

Підготовлений до фахової діяльності студент має володіти такими професійно значущими і особистісними якостями та властивостями: усвідомлення смислу, значущості та мети художньо-педагогічної діяльності у контексті актуальних педагогічних проблем мистецької освіти в умовах мультикультурного соціуму; осмислена, зріла педагогічна позиція; культурна толерантність; уміння по-новому формулювати освітні завдання з предмета, досягати та оптимально переосмислювати їх під час навчання; здатність вибудувувати цілісну освітню програму, яка враховувала б індивідуальний підхід до студентів, освітні стандарти, нові педагогічні орієнтири; співвіднесення сучасної йому реальності з вимогами особистісно зорієнтованої освіти, коригування освітнього процесу за критеріями інноваційної діяльності; здатність бачити індивідуальні здібності кожного і навчати відповідно до їхніх особливостей; уміння продуктивно, нестандартно організувати навчання й виховання, тобто забезпечити творення студентами своїх результатів і, використовуючи інноваційні художньо-педагогічні технології, стимулювати їхній розвиток; володіння організаційними формами

і методами художньо-педагогічної діяльності, що передбачає уміння на основі особистого досвіду і мотивів вихованців бути співтворцем мети їхньої діяльності, зацікавленим та компетентним тьютором, консультантом і помічником у співвіднесенні мети з результатом, використанні доступних для студентів форм рефлексії та самооцінки; здатність бачити, адекватно оцінювати, стимулювати відкриття та форми культурного самовираження вихованців; уміння аналізувати зміни в освітній діяльності, розвитку особистісних якостей вихованців; здатність до особистісного художньо-творчого розвитку, рефлексивної діяльності, усвідомлення значущості, актуальності власних пошуків та відкриттів. Так, В. Дряпіка систему цінностей вважав стрижнем, ядром фахової підготовки майбутніх педагогів-музикантів та визначав її «як певну формацію важливих для людини смислових комплексів – функцій-цінностей, які можуть бути регулятивними принципами соціокультурної діяльності, поведінки і творчості особи» (Дряпіка, 2003, с. 9).

Український вчений В. Орлов підкреслює, що «Сьогодення вимагає високоякісної підготовки фахівця, здатного до творчої професійної самореалізації та професійного становлення як суб'єкта професійної діяльності гуманістичного спрямування» (Орлов, 2012, с. 136). У сучасному науково-освітньому просторі обґрунтовано концептуальні підходи до фахової підготовки майбутніх педагогів-музикантів а саме: *аксіологічний* підхід (О. Олексюк, О. Отич, Г. Падалка, Л.Паньків, О. Рудницька, Г. Щербакова та ін.), *гуманістичний* (С.Горбенко, Т.Дорошенко, К. Завалко, М. Михайліченко, В. Орлов, О.Ростовський, Т.Смирнова), *культурологічний* (О. Горожанкіна, Н. Гришанович, Я. Сопіна, О. Щолокова), *діяльнісний* (А. Козир, В. Ражніков, В. Яконюк). Особливої актуальності набуває проблема реалізації *компетентнісного* підходу, що сприятиме оновленню та вдосконаленню виконавської підготовки майбутніх педагогів-музикантів. Як методологічна основа забезпечення мети, змісту і якості вищої освіти компетентнісний підхід розглядається частиною зарубіжних дослідників, серед яких найбільш відомі Дж. Равен, Дж. Боуден, С. Маслач, М. Лейтер, Е. Шорт, Е. Тоффлер, Р. Уайт.

Опрацювання проблеми виконавської підготовки студентів-струнників, насамперед, стосується виявлення механізмів їхнього психічного розвитку та мистецько-педагогічного становлення у процесі фахової підготовки. У теоретичних та експериментальних

дослідженнях психологів (Л. Божович, В. Чудновський, В. Котирло, О. Хома) доведено, що здатність до регуляції власних дій можлива лише за умови перетворення людини в суб'єкт активності. Таку здатність вчені (К. Альбуханова-Славська, І. Бех, О. Брушлінський, Л. Веккер, В. М'ясищев, Д. Узнадзе, В. Ядов, В. Моросанова, А. Осницький, С. Рубінштейн) розглядають як визначальну характеристику особистості. Ми вважаємо цю здатність важливою складовою виконавської компетентності й досліджуємо у якості координатора різномодальних особистісних властивостей, що забезпечують музично-комунікативну діяльність фахівців.

Виконавську компетентність студентів-струнників ми розглядаємо як не вроджену, а набуту їх інтегральну здатність до високої результативності відтворення необхідної інформації на основі творчого втілення у процес інструментальної діяльності власної самостійно сформованої оригінальної інтерпретаційної моделі музичних творів, розглядаючи досліджуваний феномен як складну поліфункціональну відкриту педагогічну систему, спрямовану на формування професійно-особистісних якостей фахівця. Спробуємо визначити чинники, за яких уможлиблюється розвиток виконавської компетентності особистості, а саме: регуляторної гнучкості, самостійності, емоційної стійкості, емпатії, ініціативності, самоконтролю, інтернальності.

Соціальний (зовнішній) аспект формування означеної якості пов'язаний із активною позицією студента як суб'єкта спільної діяльності, з його здатністю реалізовувати власні (або спільні) потреби та інтереси в загальній ціннісній системі координат мистецької освіти. Музично-комунікативна діяльність учителя – це специфічна й гнучка сфера, в якій соціальне й індивідуальне гармонійно поєднане в такій мірі, в якій саме мистецтво є проявом одночасно загальнолюдського й особистісного. Така діяльність педагога-музиканта неможлива без здатності художньо-образного бачення світу, без набуття досвіду емоційно-ціннісного ставлення до творів мистецтва.

З іншого боку, людині як особистості властива не лише соціально-психологічна спільність з іншими людьми, але й соціально-психологічна унікальність (К. Альбуханова-Славська, Л. Веккер, Д. Леонтьєв, В. М'ясищев, Д. Узнадзе, В. Ядов). Тому *індивідуальний (внутрішній) аспект* виконавської компетентності ґрунтується на усвідомленні себе як індивіда, розумінні своєї неповторності (за наявності такої особистісної якості як інтернальність). Важливо усвідомлювати, що

діяльність може відігравати провідну роль у процесах формування виконавської компетентності за умови, якщо кожний із учасників педагогічного процесу має реальну змогу перебувати в активній позиції як суб'єкт спільної діяльності, реалізовувати власні (або спільні) потреби та інтереси в загальній системі координат мистецької освіти. На підтвердження вищезазначеного наводимо позицію О. Ростовського, який у результаті аналізу специфіки музично-педагогічної підготовки фахівців робить висновок, що успішні навчально-професійні дії майбутнього педагога-музиканта забезпечуються чинниками, з-поміж яких:

- глибока увага до неповторності та самоцінності результатів художньо-пізнавальної діяльності кожного студента;

- розвиток у майбутніх учителів почуття успіху від власних навчальних досягнень, впевненості та спроможності самостійно домагатися поставленої музично-освітньої мети;

- підтримка творчих ініціатив студентів, спонукання їх до особистісного самовдосконалення та самовираження у навчально-педагогічній діяльності (Ростовський, 2011, с. 59).

Розглядаючи особливості формування виконавської компетентності студентів-струнників у процесі музично-комунікативної діяльності, вважаємо за необхідне дати уявлення майбутнім фахівцям про становлення струнних виконавських шкіл в Україні у загальному музично-історичному вимірі. На думку О. Андрейко, можна виокремити наступні етапи:

- *перший* етап – доба інтенсивного гастролювання та регіонального аматорства (до 1898 р.). Даний етап, був найтісніше пов'язаний із засадами романтизму й репрезентував салонні й домашні форми музикування. Так, одним з перших професійних музичних навчальних закладів середнього профілю на території України було Київське музичне училище, відкрите в 1868 році. З 1875 року до музичного училища був запрошений відомий чеський скрипаль та педагог Отакар Шевчик, випускник Празької консерваторії. Будучи чудовим виконавцем, він виступав на сценах України, в тому числі в ансамблі з Миколою Лисенком;

- *другий етап* (1898–1923) – формування зацікавленої слухацької аудиторії у постромантичному контексті, започаткування професійних основ музично-педагогічної галузі у зв'язку з відкриттям приватних музичних закладів, зокрема школи А. Тальновського, приватною практикою славетних викладачів Й. Гольденберга, А. Гайсинського,

Б. Хаїмовського, Г. Гершфельда. Одним з учнів О.Шевчика, який продовжив його справу в Києві, був Костянтин Воут. Закінчивши навчання у О.Шевчика, він працював керівником та диригентом симфонічних оркестрів Києва, Вільнюса, Риги. Згодом працював викладачем в декількох київських музичних училищах, зокрема з 1904 року - у Музично-драматичній школі Миколи Лисенка. У цьому ж закладі, на запрошення М.Лисенка, з 1904-1918 роках викладала та займала посаду директора педагог і скрипалька Олена Вонсовська. Часто виступала на концертних сценах Києва, Харкова, Одеси, виконувала прем'єри творів М.Лисенка для скрипки. У 1913 році Київське музичне училище змінило назву на Київську консерваторію. А в 1914-1919 роках посаду директора обійняв Р.Глієр, який будучи композитором і скрипалем, розумів необхідність підсилення класу скрипки. За його ініціативи в консерваторію було запрошено відомих на той час скрипалів П. Коханського та М. Ереденка;

- *третій етап* (1923–1934) припадає на період формування системи музичної освіти на теренах колишнього Радянського Союзу та зорієнтований на становлення суто професійного виконавства, втіленого у спеціалізованій Музичній студії імені О. Шевчика, з чітко визначеними суспільними, якісними та методичними позиціями. Стильовий напрям означеного періоду зазнав впливу загальних тенденцій соціальної заангажованості, ідеологічного сприйняття і може бути умовно визначений як соціалістичний реалізм;

- *четвертий етап* припадає на поствоєнну Україну (1935-1991) і репрезентує творчість цілої плеяди професійних скрипалів-музикантів, серед яких: І. Гутман, В. Стеценко, І. Кривицький, Л. Бендерський, О. Вайсфельд та ін.

- *п'ятий етап* – становлення скрипкової музичної педагогіки вітчизняних шкіл незалежної України (Андрейко, 2013, с. 143).

Безперечно найяскравішим продовжувачем педагогічних традицій київської скрипкової школи є Ольга Рівняк. Вона розпочала навчання гри на скрипці у своєї сестри Ярослави, навчаючись в Київській спеціалізованій музичній школі-інтернаті ім. М. В. Лисенка. Закінчила аспірантуру в Київській державній консерваторії (клас Б. Которовича). Ольга Рівняк є лауреатом міжнародних конкурсів, зокрема, 1 Всеукраїнського конкурсу ім. М. В. Лисенка (1 премія), Всесоюзного конкурсу ім. Д. Ойстраха (1 премія), Міжнародного конкурсу камерної музики ім. А. Русселя (Гран-прі). Ольга Рівняк є діючим викладачем

кафедри скрипки НМАУ ім. П. І. Чайковського. Ще одним яскравим скрипковим педагогом та сучасним представником української скрипкової школи є Ігор Андрієвський. Навчався в Одеській консерваторії, а в 1988 році закінчив асистентуру-стажування в Київській консерваторії в класі видатного українського скрипаля та педагога О.Горохова. В 1987 році розпочав свою викладацьку діяльність в Київській консерваторії (зараз НМАУ ім. П. І. Чайковського). У 2012 році отримав звання професора. Веде активну концертну діяльність, неодноразово виконував прем'єри творів сучасних композиторів. У 2018 році отримав звання «Народний артист України». Розглядаючи сьогодення кафедри скрипки НМАУ ім. П. І. Чайковського неможливо не згадати нині діючу завідувачку кафедри Богдану Півненко. Вона народилася в мистецькій сім'ї, батько – український художник Іван Марчук, мати – мистецтвознавець. Грі на скрипці навчалася у Харківській середній спеціалізованій музичній школі-інтернаті, згодом змінила навчальний заклад на Київську спеціалізовану музичну школу-інтернат ім. М. В. Лисенка, де навчалася у славнозвісного Богодара Которовича. В 1995 році розпочала навчання у НМАУ ім. П.І.Чайковського, яке закінчила у 2003 році. Її викладачами в консерваторії були І.Пилатюк та Б.Которович. З 2000 року обіймає посаду викладача кафедри скрипки у НМАУ ім.П.Чайковського та співпрацює солісткою ансамблю «Київська камерата». На даний момент на кафедрі скрипки НМАУ ім. П. Чайковського працюють професійні викладачі: Т. Яропуд, Г. Павлов, П. Хмара, Д. Ткаченко, О. Спренціс, С. Семчук, О. Рівняк, Г. Коновалов, Н. Анненкова, В. Борисов, Т. Ляхіна, Н. Сіваченко, М. Которович, І. Андрієвський, А. Баженов. В. Козін, Б. Півненко. Вітчизняні педагоги прикладають максимум зусиль для того щоб зростити професійних музикантів міжнародного рівня. Неможливо не відзначити перемоги українських скрипалів на престижних міжнародних конкурсах останнього десятиліття: Олексій Семененко – лауреат 2-ої премії міжнародного конкурсу ім. королеви Єлизавети (м.Брюссель, Бельгія), 2015 рік; Діана Тищенко – лауреат 1-ої премії міжнародного конкурсу ім. Ф. Мендельсона-Бартольдї в Берліні; володар Гран-прї міжнародного конкурсу ім. Ж. Тїбо та М. Лонг (м.Париж, Франція) 2018 рік; Єва Рабчевська – лауреат міжнародного конкурсу ім. королеви Єлизавети (м. Брюссель, Бельгія), 2019 рік; Лауреат 2-ої премії міжнародного конкурсу ім. К. Флеша (Угорщина), 2013 рік; Луреат 1-ої премії міжнародного конкурсі ім. К. Ліпінського та Г. Венявського (м. Люблін, Польща) 2015 рік;

З огляду на такі блискучі результати можна з впевненістю сказати, що українська скрипкова школа та скрипкова педагогіка здатна зрощувати з талантів справжніх професійних музикантів, яскравих виконавців-солістів, які достойно представляють нашу державу в найпрестижніших концертних залах світу.

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок із напрямку. Таким чином, формування виконавської компетентності студентів-струнників в узагальненому вигляді – це процес ініціації, побудови, підтримки та управління всіма видами та формами зовнішніх і внутрішніх дій, спрямованими на досягнення навчально-професійних цілей. Ця властивість особистості є суттєвою ознакою, від ступеня розвиненості якої залежить надійність, продуктивність, кінцевий результат музично-комунікативної діяльності виконавця. Уважаємо за необхідне у майбутньому дослідити особливості вирішення методологічних, педагогічних, методичних засад формування виконавської компетентності студентів. У сучасній фаховій підготовці студентів-струнників викристалізуються нові орієнтири освітніх процесів, зорієнтовані на всебічне розкриття потенціалу кожного студента, сприяння його саморозвитку та формування виконавської компетентності.

ЛІТЕРАТУРА

- Андрейко, О. І. (2013). *Виконавська культура скрипаля: теорія та методика формування*. Львів: Галицька видавнича спілка (Andreiko, O. I. (2013). *Performance culture of a violinist: theory and method of formation*. Lviv: Galicia Publishing Union).
- Андрущенко, В. П., Андрущенко, Т. В., Савельєв, В. Л. (2014). Конституціоналізація освітнього простору Європи: аксіологічний вимір. Київ : МП «Леся». (Andrushchenko, V. P., Andrushchenko, T. V., Saveliev, V. L. (2014). *Constitutionalization of the educational space of Europe: an axiological dimension*. Kyiv: MP "Lesya").
- Бургун, І. В. (2017). *Актуальність запровадження компетентнісного підходу в освітню практику*. URL: <http://www.nbu.gov.ua>. (Burgun, I. V. (2017). *The relevance of introducing the competence approach in educational practice*. URL: <http://www.nbu.gov.ua>.)
- Дряпіка, В. І. (2003). Аксіологічний аспект професійно-педагогічної підготовки вчителя музики. *Наук. записки Ніжинського держ. унів-ту імені Миколи Гоголя*. Псих-пед. науки, 2, 9–11. (Dryapika, V. I. (2003). Axiological aspect of professional and pedagogical training of a music teacher. *Science notes of the Nizhinsky State. ped. Mykola Gogol University. Psychiatrist Sciences*, 2, 9–11).
- Ростовський, О. Я. (2011). *Теорія і методика музичної освіти: навч.–метод. посібн.* Тернопіль: Богдан. (Rostovsky, O. Ya. (2011). *Theory and methodology of music education: teaching and method. manual* Ternopil: Bohdan).

- Орлов, В. Ф., Фурса, О. О., Баніт, О. В. (2012). *Педагогічна майстерність викладача мистецьких дисциплін*. Київ: Едельвейс. (Orlov, V. F., Fursa, O. O., Banit, O. V. (2012). *Pedagogical skill of a teacher of art disciplines*. Kyiv: Edelweiss).
- Філософський словник* (1986) / за ред. В. І. Шинкарука. Київ: УРЕ. (*Philosophical dictionary* (1986) / edited by V. I. Shinkaruk. Kyiv: URE).
- Чжоу, Юнь. (2017). Історичні передумови та сучасні тенденції розвитку музично-педагогічної освіти в КНР. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, 55 (108), 18-24. (Zhou, Yun. (2017). Historical prerequisites and modern trends in the development of music and pedagogical education in the People's Republic of China. *Pedagogy of creative personality formation in higher and secondary schools*, 55 (108), 18-24).
- Andreiko, O., Savchenko, R., Vasilenko, L., Khizhna, O., Savchenko, Y. (2019) Creative Cooperation of Subjects of the Educational Process in the Context of Musical Activity. *Journal of History Culture and Art Research*, 8 (1), 93-99.

SUMMARY

Khyzhna Olha, Shpitsa Roksolana. Features of the process of forming the performance competence of string students in the process of musical and communicative activities.

The article highlights the process of forming the performance competence of string students as a professionally significant attribute of specialists, and substantiates the psychological and pedagogical mechanisms of the performance competence of music teachers. The authors scientifically confirmed that a creative, socially responsible and active personality is characterized by a sense of the new, a critical attitude to the surrounding world, awareness of one's place and role among others. In the article, the performance competence of string students is considered as the formation, support and management of all types and forms of external and internal psychological educational actions in the process of musical and communicative activities.

Key words: *executive competence, external and internal factors, value orientations, executive apparatus, musical and communicative activity.*

УДК 378

Чи Синьюй

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

ORCID ID 0000-0003-3950-9755

DOI 10.24139/2312-5993/2023.08-09/221-234

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ГРИ НА ДУХОВИХ ІНСТРУМЕНТАХ

У статті актуалізовано проблему формування художньо-аналітичних умінь майбутніх бакалаврів музичного мистецтва, які навчаються грати та вдосконалюють свою професійну підготовку в процесі опанування гри на духових інструментах. У контексті врахування особливих художньо-виразових можливостей духових інструментів, художньо-аналітичні уміння виконавців набувають комплексного та інтеграційно-перформативного творчого характеру. Зазначене потребує обґрунтування методології, на основі якої буде